

MISSIO SAVO
8.4.2006
Oravikoski
Raamattutunti
Vainö Hotti

ONNENI ON OLLA HERRAA LÄHELLÄ

25. Ketä muuta minulla olisi taivaassa! Ja kun sinä olet minun kanssani, en minä mistään maan päällä huoli.
26. Vaikka minun ruumiini ja sieluni nääntyisi, Jumala on minun sydämeni kallio ja minun osani iankaikkisesti.
27. Sillä katso, jotka sinusta eriävät, ne hukkuvat, sinä tuhoat kaikki, jotka haureudessa sinusta luopuvat.
28. Mutta minun onneni on olla Jumalaa lähellä, minä panen turvani Herraan, Herraan, kertoakseni kaikkia sinun tekojasi" (Ps.73:25-28).

Tunnetila?

Meissä on erikseen "tunneihmisiä", jotka ovat hyvin voimakkaasti tunteiden kuljetettavissa. Yleensä me haluamme olla rationaalisia so. järkeviä. Kaikkien on kuitenkin tunnustettava, että tunteilla on merkitystä, ne ohjaavat meidän jokaisen käyttäytymistä.

Rakkaus on tunnetta

Lähellä oleminen on tunnettava ja koettava asia: "Ja kuuden päivän kuluttua Jeesus otti mukaansa Pietarin sekä Jaakobin ja hänen veljensä Johanneksen ja vei heidät korkealle vuorelle, yksinäisyyteen...Niin Pietari rupesi puhumaan ja sanoi Jeesukselle: "Herra, meidän on tässä hyvä olla; jos tahdot, niin minä teen tähän kolme majaa, sinulle yhden ja Moosekselle yhden ja Eliaalle yhden" (Matt.17:1,4).

1. Jeesuksen muisto ihana On mieltä ilahuttava, Se sydänten on lohdutus, Elämän alku, valkeus Ja sielun pyhä riemastus.
2. Makeempi mannaa, hunajaa On hänen läsnäolonsa. Ei kuulla voisi kalliimpaa, Ei veisata suloisempaa Kuin nimeänsä ihanaa.
3. Mun, Jeesus, anna tuntea Sun rakkautes suuruutta, Oi Jeesus, anteeks`antaja Ja taivaan kruunun kantaja, Sä armon ainut jakaja (Vvk.300).

Uskon elämän alussa tunteilla on usein tärkeä osuus, mutta myöhemminkin tunteet ovat ratkaisevia. Toisaalta, onhan uskovon ja Jeesuksen välinen suhde "rakkaussuhde", kuinka voidaan tunne ottaa rakkaudesta pois? "Kun he olivat einehtineet, sanoi Jeesus Simon Pietarille: "Simon, Johanneksen poika, rakastatko sinä minua enemmän kuin nämä?" (Joh.21:15). "Mutta se minulla on sinua vastaan, että olet hyljännyt ensimmäisen rakkautesi" (Ilm.2:4). Herran läheisyys on nimenomaan tunteella koettava asia.

Sana vakuuttaa

Toisaalta meidän tulee riippua kiinni "sanassa" myös kun on kysymyksessä Jumalan läheisyys. Sana vakuuttaa, että Jumala on meitä lähellä:

"Älä pelkää, sillä minä olen lunastanut sinut, minä olen sinut nimeltä kutsunut; sinä olet minun. Jos vetten läpi kuljet, olen minä sinun kanssasi, jos virtojen läpi, eivät ne sinua upota; jos tulen läpi käyt, et sinä kärvenny, eikä liekki sinua polta" (Jes.43:1-2).

"Ja Jeesus tuli heidän tykönsä ja puhui heille ja sanoi: ... Ja katso, minä olen teidän kanssanne joka päivä maailman loppuun asti" (Matt.28:18,20).

"Ja minä annan heille iankaikkisen elämän... eikä kukaan voi ryöstää heitä minun Isäni kädestä" (Joh.10:28-29).

"sillä hänessä me elämme ja liikumme ja olemme" (Apt.17:28).

"En minä sinua hylkää enkä sinua jätä" (Hebr.13:5).

Onnen peruspilarit

1. Suhde Jumalaan. Tämä on ensimmäinen ja tärkein asia. "Tee siis sovinto ja elä rauhassa hänen kanssaan, **niin saavutat onnen**" (Job 22:21). Tämä on ehdoton ja vankkumaton onnellisen elämän perusta. Tähän sisältyvät sekä vanhurskauttaminen että uudestisyntyminen.

Onko helppo asia? Erittäin vaikea, jopa mahdoton ihmisvoimin. "Kun opetuslapset sen kuulivat, hämmästyivät he kovin ja sanoivat: "Kuka sitten voi pelastua?" Niin Jeesus katsoi heihin ja sanoi heille: "Ihmisille se on mahdotonta, mutta **Jumalalle on kaikki mahdollista**" (Matt.19:25-26).

"Sillä mikä laille oli mahdotonta, koska se oli lihan kautta heikoksi tullut, **sen Jumala teki**, lähettämällä oman Poikansa syntisen lihan kaltaisuudessa ja synnin tähden ja tuomitsemalla synnin lihassa" (Room.8:4).

"Sillä hän on meidän rauhamme, hän, joka teki molemmat yhdeksi ja **purki erottavan väliseinän, nimittäin vihollisuuden**" (Ef.2:14). Jumalan ja ihmisten välinen vihollisuus purettiin, samoin juutalaisten ja pakanain väliltä vihollisuus. Itse asiassa kaikki erottavat raja-aidat purettiin, kun rakkaus tuli vallitsevaksi. Kaikki tuli Kristuksessa "yhdeksi".

2. Suhde lähimmäiseen. Jumala-yhteyden synnyttyä tulee myös uusi suhde lähimmäiseen. Lähimmäissuhdetta rikkoo usein Ps.73:ssa mainitut synnit: kateus ja katkeruus.

"Ja Eesau **alkoi vihata Jaakobia siunauksen tähden**, jolla hänen isänsä oli hänet siunannut; ja Eesau ajatteli itsekseen: "Pian tulee aika, jolloin suremme isäämme; silloin minä tapan veljeni Jaakobin" (1 Moos.27:41).

"Ja Israel rakasti Joosefia enemmän kuin kaikkia muita poikiansa, koska hän oli syntynyt hänelle hänen vanhalla iällensä, ja hän teetti hänelle pitkäliepeisen, hihallisen ihokkaan. Kun hänen veljensä näkivät, että heidän isänsä rakasti häntä enemmän kuin kaikkia hänen veljiänsä, vihasivat he häntä **eivätkä voineet puhutella häntä ystävällisesti**" (1 Moos.37:3-4).

"Ja hänen veljensä **kadehtivat** häntä" (1 Moos.37:11).

"Kun he nyt olivat koolla, sanoi Pilatus heille: "Kummanko tahdotte, että minä teille päästän, Barabbaanko vai Jeesuksen, jota sanotaan Kristukseksi?" Sillä hän tiesi, että he **kateudesta** olivat antaneet hänet hänen käsiinsä" (Matt.27:18).

Onko helppo asia? Äärettömän vaikea - mutta Jumalalle mahdollinen.

"Mutta itse hän astui heidän edellensä ja kumartui maahan seitsemän kertaa, kunnes oli saapunut veljensä eteen. Mutta Eesau riensi häntä vastaan ja sulki hänet syliinsä, halasi häntä kaulasta ja suuteli häntä; ja he itkivät" (1 Moos.33:3-4).

"Ja hän suuteli kaikkia veljiään ja itki heidän rinnoillaan. Senjälkeen hänen veljensä puhelivat

hänen kanssaan" (1 Moos.45:15).

"Näin myös minun taivaallinen Isäni tekee teille, ellette anna kukin veljellenne sydämestänne anteeksi" (Matt.18:35).

"Pyrkikää rauhaan kaikkien kanssa ja pyhitykseen, sillä ilman sitä ei kukaan ole näkevä Herraa; ja pitäkää huoli siitä, ettei kukaan jää osattomaksi Jumalan armosta, "ettei mikään katkeruuden juuri pääse kasvamaan ja tekemään häiriötä", ja monet sen kautta tule saastutetuiksi" (Hebr.12:14-15).

3. Suhde uskonveljiin ja sisariin. Kaikki Jumalan lapset ovat yhtä perhettä. Heidän pitäisi olla sovussa keskenään - muutoin ei onnesta voida puhua.

"Matkalaulu; Daavidin virsi. Katso, kuinka hyvää ja suloista on, että veljekset sovussa asuvat!" (Ps.133:2). Uskovat eivät asu vain sovussa, vaan heillä tulisi olla "rakkaudellinen suhde".

"Uuden käskyn minä annan teille, että rakastatte toisianne, niinkuin minä olen teitä rakastanut - että tekin niin rakastatte toisianne. Siitä kaikki tuntevat teidät minun opetuslapsikseni, jos teillä on keskinäinen rakkaus" (Joh.13:34-35).

Onko helppo asia? Tosi vaikea! "Kristityt yhdessä" on suuri ja vaativa haaste. Rakkaus purkaa raja-aidat, koska se haluaa olla mahdollisimman lähellä rakastettuaan. Raja-aitoja voi olla monia, mutta kaikki ne ovat purettavissa, kunhan vain asetetaan Jeesuksen rakkauden käsky sille kuuluvaan asemaan. Purettaviin aitoihin kuuluu myös "kaste-aita". Korostaisin vielä, että rakkaus on jotakin paljon enemmän kuin sietämistä. Se on yhdessä elämistä ja yhdessä toimimista. Jos tällaista ei uskovien kesken ilmene, emme vaella rakkaudessa.

Herra on kaukana

Samoin kuin Herran läheisyys liittyy tunnemaailmaan samoin myös Herran etäisyys. Jos ja kun Herra on rakas, ihminen haluaa olla hänen (rakkaansa) lähellä. Jos Herra loittoonee, ihmisellä tulee vaikea olo. Hän kyselee ja lähtee etsintämatkalle: "Oletteko nähneet häntä, jota minun sieluni rakastaa?" (Kork.v.3:3).

Tunteissa koettava Herran läheisyys poistuu usein. Herra ei ole lähellä, vaan tuntuu olevan kaukana. "Miksi, Herra, seisot niin kaukana, miksi kätkeydyt ahdingon aikoina?" (Ps.10:1). "Jumalani, Jumalani, miksi minut hylkäsit? Miksi olet kaukana, et auta minua, et kuule valitukseni sanoja? Jumalani, minä huudan päivällä, mutta sinä et vastaa, ja yöllä, enkä voi vaieta" (Ps.22:2-3). "Älä ole minusta kaukana, sillä ahdistus on läsnä, eikä auttajaa ole" (Ps.22:12). "Herra, Jumala Sebaot, kuinka kauan sinä annat vihasi suitsuta, kun sinun kansasi rukoilee?" (Ps.80:5).

"Syvyydestä minä huudan sinua, Herra. Herra, kuule minun ääneni. Tarkatkoot sinun korvasi minun rukousteni ääntä. Jos sinä, Herra, pidät mielessäsi synnit, Herra, kuka silloin kestää?" (Ps.130:1-3).

Pyrkimys

Meillä tulisi olla tavoitteena ja pyrkimyksenä, että meidän käyttäytymistämme yhä enemmän ohjaisi Jumalan sana. "Jeesus sanoi hänelle: "Sentähden, että minut näit, sinä uskot. Autuaat ne, jotka eivät näe ja kuitenkin uskovat!" (Joh.20:29).

"Mua neuvo valvomaan Ja armoon juurtumaan, Uskomaan näkemättä Ja muuta pyytämättä, Kuin olla lunastettu, Sun kuuloos istutettu" (Vvk.431:5).

Me joudumme heikon uskomme takia jatkuvasti lähestymään Vapahtajaa ja pyytämään: "Lisää meille uskoa" (Luuk.17:5).

Herra tuntee ja tietää meidät tarkkaan, myös sen, että me kaipaamme ja tarvitsemme myös tunteissa koettavaa läsnäoloa. Siksi hän antaa sopivassa määrin meille "armon vilauksia". Virressä heikko matkamies pyytää: "Pois pilvet hajoita Ja silmä kirkasta. Osoita sanallasi Sun armoistuintasi. Suo ykskin säde sieltä Virkistämähän mieltä" (Vvk.431:2).

Toisaalta "isä-lapsi" - suhde on herkkä suhde. Siihen kuuluvat tunteet läheisesti: "Sillä kaikki, joita Jumalan Henki kuljettaa, ovat Jumalan lapsia. Sillä te ette ole saaneet orjuuden henkeä ollaksenne jälleen pelossa, vaan te olette saaneet lapseuden hengen, jossa me huudamme: "Abba! Isä!" Henki itse todistaa meidän henkemme kanssa, että me olemme Jumalan lapsia" (Room.8:14-16).

Näköharha

"Ja apostolit sanoivat Herralle: "Lisää meille uskoa" (Luuk.17:5). Uskovalla on suuri kilvoittelu, etteivät näkyväiset pääsisi himmentämään uskon näköaloja. "anoen, että meidän Herramme Jeesuksen Kristuksen Jumala, kirkkauden Isä, antaisi teille viisauden ja ilmestyksen Hengen hänen tuntemisessaan ja valaisisi teidän sydämenne silmät, että tietäisitte, mikä on se toivo, johon hän on teidät kutsunut, kuinka suuri hänen perintönsä kirkkaus hänen pyhissään" (Ef.1:17-18). Kun Kristuksessa oleva rikkaus himmenee, maalliset nousevat arvoon arvaamattomaan. Tarvitaan "silmävoidetta", jotta päästäisiin taas "kuiville" uskon elämässä. "Minä neuvon sinua ostamaan minulta kultaa, tulesa puhdistettua, että rikastuisit, ja valkeat vaatteet, että niihin pukeutuisit eikä alastomuutesi häpeä näkyisi, ja silmävoidetta voidellaksesi silmäsi, että näkisit" (Ilm.3:18).

Uskon näköalan menettäminen merkitsee sitä, että silmistä katoaa uskovan "hyvä osa", Luuk.10:42. Tällöin näyttää siltä, että uskovalla on "huono osa". "Niin hänen vaimonsa sanoi hänelle: "Vieläkö pysyt hurskaudessa? Kiroa Jumala ja kuole" (Job 2:9). Saarijärven Paavon vaimo sanoi miehelleen: "Kuollaan pois, jo Herra meidät hylkäs." Saatana sumentaa uskovan silmät siltä hyvältä, joka hänellä on Jeesuksessa Kristuksessa. "Hän, joka ei säästänyt omaa Poikaansaakaan, vaan antoi hänet alttiiksi kaikkien meidän edestämme, kuinka hän ei lahjoittaisi meille kaikkea muutakin hänen kanssansa?" (Room.8:32).

"Ketä muuta minulla olisi taivaassa! Ja kun sinä olet minun kanssani, en minä mistään maan päällä huoli" (Ps.73:25).